ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου **1932** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **98**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 5355. Περὶ συμπληρώσεως καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν νόμων 4180 καὶ 4881 περὶ προστασίας ἐφέδρων. 1

Διατάγματα

Περὶ παρατάσεως τῆς ἀναστολῆς τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. 2

Περὶ συντμήσεως προθεσμιῶν τῆς διαδικασίας τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. 3

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων κατὰ τὸ ἔτος 1932. 4

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ πραγματογνωμοσυνῶν Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν. 5

Περὶ χορηγήσεως δικαιώματος χρησιμοποιήσεως τῆς γηγενοῦς θερμότητος ὑπὸ τοῦ Γερ. Μεταξᾶ ἐπὶ χώρου κειμένου παρὰ τὸ χωρίον Ἀλμαντὰρ τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης. 6

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 31642 ἀπόφασιν Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ 1931--32». 7

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ συμπληρώσεως καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν νόμων 4180 καὶ 4881 περὶ προστασίας ἐφέδρων.

Νόμος 5355

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 ἐδ. β' καὶ γ' τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4180 εἶναι ὅτι εἰς τὴν παρὰ τούτων ἀπαιτουμένην τετραετῆ ἢ ὑπερτετραετῆ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν προσμετρᾶται καὶ συνυπολογίζεται καὶ ἡ θητεία ὡς κληρωτῶν τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις τούτοις διαλαμβανομένων προσώπων, ἐφ' ὅσον διηνύθη πράγματι ἐν τῷ στρατῷ, μόνον καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὴν ὑποχρέωσιν προσλήψεως ἐφέδρων ὑπὸ Δήμων, ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κλπ. Διὰ τὴν παροχὴν συντάξεως τηροῦνται αἱ ὑφιστάμεναι διατάξεις τῶν σχετικῶν νόμων καὶ τῶν καταστατικῶν τῶν οἰκείων ταμείων συντάξεων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παραταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4881 κατὰ ἓν εἰσέτι ἔτος προθεσμία, ἀφορῶσα τὴν ὑποχρεωτικὴν διατήρησιν τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ διαλαμβανομένων ἐφέδρων, παρατείνεται ἐπὶ διετίαν εἰσέτι. Τῆς αὐτῆς προστασίας ἀπολαύουσιν εἰσέτι μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ οἱ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1932 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εὑρεθέντες, ἢ τυχὸν ἀπολυθέντες μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1932, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ τῶν Δήμων ὡς ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται συγκεντροῦντες τὰ ἐφεδρικὰ προσόντα τοῦ νόμου 4180 ἀσχέτως ἐὰν οὗτοι ἐτοποθετήθησαν ὑπὸ ἐπιτροπῶν προνοίας ἐφέδρων.

Τοὺς τυχὸν ἀπολυθέντας ἐφέδρους ὑποχρεοῦνται οἱ ἀπολύσαντες Δῆμοι καὶ ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι νὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὰς θέσεις των.

Ἀπόλυσις τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν κατὰ τὸ ὡς ἄνω διετὲς διάστημα δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 10 παρ. 1 τοῦ νόμου 4180 διαλαμβανομένας περιπτώσεις καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁριζομένην διαδικασίαν.

Ἡ παράβασις τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων ἐπάγεται τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 10 καὶ 13 τοῦ νόμου 4180 ὁριζομένας συνεπείας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφ)ργὸς
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Προνοίας κλπ.
Λ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ παρατάσεως τῆς ἀναστολῆς τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α') τὴν ὑπὸ χρονολογίαν 26 Μαρτίου 1932 αἴτησιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ παρατάσεως τῆς ἀναστολῆς τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, β') τὴν ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, δι' ἧς αὐξάνεται κατὰ μίαν μονάδα ὁ προεξοφλητικὸς τόκος τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Παρατείνομεν ἐπὶ δέκα πέντε (15) εἰσέτι ἡμέρας, ἀρχομένας ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1932 τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Ἡμετέρου Διατάγματος γενομένην ἀναστολὴν τῆς

λειτουργίας τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη
Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΙΔΩΡΙΚΗΣ, Η. ΒΟΥΡΑΟΥΜΗΣ, Λ. ΔΙΓΚΑΣ, Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Α. ΠΑΠΑΣ, Δ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ, Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ, Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΝΝΑΣ, Η. ΘΗΒΑΙΟΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Χ. ΑΛΛΑΣ.

(3)

Περὶ συντμήσεως προθεσμιῶν τῆς διαδικασίας τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 5295 τῆς 30 Δεκεμβρίου 1931 (1932,Ζ) καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 206 τῆς 24 Μαρτίου 1932 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1932 ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ καταλόγων βιβλιαρίων, αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 τοῦ νόμου 3824 τῆς 24 Ἰανουαρίου 1929 «περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν» καὶ τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14 τοῦ νόμου ΓΣΚΑ' τῆς 19 Ἰουνίου 1907 προθεσμίαι ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Ἡ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 3824 δεκαήμερος προθεσμία, εἰς διήμερον.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ αὐτοῦ νόμου 3824 προθεσμία τῆς κοινοποιήσεως τῶν κατὰ τῆς ἐγγραφῆς, ἢ περὶ διαγραφῆς ἐνστάσεων τῶν ἐκλογέων καὶ τῆς περὶ διαγραφῆς αἰτήσεως τοῦ Δημάρχου ἢ προέδρου τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὁρίζεται μέχρι 5 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Ἡ δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 15 προθεσμία τῆς ὑποβολῆς ἀντιρρήσεων, ὁρίζεται εἰς διήμερον.

Ἡ κατὰ τὸ γ' ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου ΓΣΚΑ' ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 115 § 2 τοῦ νόμου 3824 προθεσμία, ὁρίζεται μέχρι 6 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Αἱ κατὰ τὸ α' ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 14 καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου ΓΣΚΑ' προθεσμίαι ὁρίζονται μέχρις 8 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Ἡ δὲ κατὰ τὰ ἐδάφια δ' καὶ γ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου ΓΣΚΑ' προθεσμία ὁρίζεται μέχρι 10 Ἀπριλίου 1932.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί
Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφ)ργὸς
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΑΙΔΩΡΙΚΗΣ

(4)

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων κατὰ τὸ ἔτος 1932.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νόμου 3824 τῆς 24 Ἰανουαρίου 1929 «περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 205 τῆς 24 Μαρτίου ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ νόμου 3824 τῆς 24 Ἰανουαρίου 1929 καὶ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ νόμου ΓΣΚΑ' τῆς 19 Ἰουνίου 1907 προθεσμίαι, παραταθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου ἐ. ἔ. Διατάγματος μέχρι 18 Μαρτίου 1932, παρατείνονται διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1932 ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ καταλόγων ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, μέχρι τέλους Μαρτίου 1932, ἀπὸ τῆς λήξεως δὲ τῶν προθεσμιῶν τούτων, λογίζονται αἱ ἑπόμεναι νόμιμοι προθεσμίαι.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. ΑΙΔΩΡΙΚΗΣ

(5)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ πραγματογνωμοσυνῶν Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 28 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 1863 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 2)11)23. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 332 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν καὶ σύμφωνον τοιαύτην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν κανονισμὸν πραγματογνωμοσυνῶν τοῦ ἐν τῷ προαστίῳ Ἐπιμελητηρίου ἔχοντα ὡς ἕπεται:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΣΥΝΩΝ ΕΜΠΟΡ. ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πατρῶν δύναται νὰ ἐνεργῇ πραγματογνωσύνας κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη, ἐπὶ παντὸς ἐμπορεύματος ἐπὶ τῇ αἰτήσει α) τοῦ πωλητοῦ τοῦ ἐμπορεύματος ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ β) τοῦ ἀγοραστοῦ τοῦ ἐμπορεύματος ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ γ) τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου συντάσσεται κατὰ διετίαν κατάλογος τῶν πραγματογνωμόνων, λαμβανομένων εἴτε ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἴτε ἐξ ἄλλων προσώπων, καταλλήλων πρὸς τοῦτο κρινομένων. Εἰς τοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ ἀναγραφομένους πραγματογνώμονας ἀνατίθενται ἡ κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ὁριζόμενα ἐνέργεια τῶν πραγματογνωμοσυνῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Οἱ αὐτοὶ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ διορίζωνται ἐπὶ σειρὰν διετιῶν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριζόμενοι πραγματογνώμονες εἶναι τακτικοί, ὁρκίζονται δὲ ἐφ' ἅπαξ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Οἱ ἅπαξ ὁρκισθέντες δὲν ἐπαναορκίζονται, ὅταν διορισθῶσιν ἐκ νέου διὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένην διετίαν. Ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν ὁρκωμοσιῶν τούτων φυλάσσονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Κατάλογον τῶν ὁρκισθέντων πραγματογνωμόνων ἀποστέλλει τὸ Ἐπιμελητήριον εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια τῆς περιφερείας του, ἵνα κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη, διορίζουσι πραγματογνώμονας, ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη.

Ἄρθρον 4.

Τοὺς πραγματογνώμονας ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν τακτικῶν πραγματογνωμόνων. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ διορίσῃ ἐκτάκτους πραγματογνώμονας καὶ ἐκτὸς τοῦ καταλόγου τούτου, οἵτινες ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, δικαιολογῶν τὴν πρόσληψιν ταύτην ἐν τῇ πράξει διορισμοῦ.

Ἄρθρον 5.

Οἱ πραγματογνώμονες διὰ τῶν γνώσεών των καὶ τῆς εἰδικότητος αὐτῶν πιστοποιοῦσιν ὑπάρχουσαν κατάστασιν, οὐδόλως τέμνοντες διαφοράν.

Ἄρθρον 6.

Ὁ αἰτῶν πραγματογνωμοσύνην ὑποβάλλει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἴτησιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἐμπορεύματος, δυναμένης κατ' ἐξαίρεσιν νὰ παραταθῇ διὰ λόγους ἀνωτέρας βίας, (οἷον ἕνεκα καθυστερήσεως τῶν φορτωτικῶν ἐγγράφων, μὴ χορηγήσεως ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἀναγκαιούντος συναλλάγματος κλπ.). Ἐν τῇ αἰτήσει δέον νὰ ἀναφέρωνται: α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ αἰτοῦντος, β) ἡ κατοικία καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ, γ) ἡ ἰδιότης ὑφ' ἣν αἰτεῖται τὴν πραγματογνωμοσύνην, δ) ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ ὑπὸ πραγματογνωμοσύνην ἐμπορεύματος, ε) ἡ τοποθεσία αὐτοῦ, στ) τὰ θέματα, ἐφ' ὧν θέλουσιν ἀποφανθῇ οἱ πραγματογνώμονες σαφῶς καὶ συγκεκριμένως, ζ) ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος, η) χρόνος τῆς ἀφίξεως καὶ μέσον μεταφορᾶς καὶ θ) τὸ ὀνοματεπώνυμον, κατοικία καὶ διεύθυνσις τοῦ καθ' οὗ τυχὸν θέλει χρησιμοποιηθῇ ἡ πραγματογνωμοσύνη ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Οὐδεμία αἴτησις πραγματογνωμοσύνης γίνεται δεκτή, ἂν δὲν καταβληθῶσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἔναντι ἀποδείξεως, τὰ κατὰ τὸ 19ον ἄρθρον ὁριζόμενα δικαιώματα.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως διὰ πράξεώς του παρὰ πόδας ταύτης ὁρίσῃ τοὺς πραγματογνώμονας διὰ τὴν αἰτουμένην πραγματογνωμοσύνην κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, οἵτινες δὲν πρέπει νὰ ὦσιν ἐλάσσονες τῶν δύο. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀγγέλει αὐθημερὸν δι' ἐγγράφου εἰς τοὺς πραγματογνώμονας τὸν παρὰ τοῦ Προέδρου διορισμόν των καὶ καλεῖ αὐτούς, ἵνα συμφώνως τῷ νόμῳ 184 καὶ τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἐνεργήσωσι τὴν πραγματογνωμοσύνην. Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου κοινοποιεῖται εἰς τὸν αἰτοῦντα.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιμελητηρίου σὺν τῇ ἀναγγελίᾳ τῶν γενομένων διορισμῶν, ὁρίζει καὶ ἕνα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὅστις χρησιμεύει ὡς γραμματεύς, παριστάμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης ἄνευ γνώμης, παρέχων ὁδηγίας ἐπὶ τοῦ πτυτικοῦ τῶν πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρον 10.

Οἱ πραγματογνώμονες ἐντὸς τοῦ ἐλαχίστου δυνατοῦ χρόνου, ἀφ' ὅτου λάβωσι γνῶσιν τοῦ διορισμοῦ των, ὀφείλουσι, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ αἰτοῦντος καὶ τοῦ γραμματέως, νὰ ἐνεργήσωσι τὴν πραγματογνωμοσύνην.

Ἄρθρον 11.

Ἐὰν οἱ διορισθέντες πραγματογνώμονες διαφωνήσωσιν ὡς πρὸς τὸ πόρισμα τῆς πραγματογνωμοσύνης, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου τὸν διορισμὸν ἐπιπραγματογνώμονος.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἐμπορεύματος παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων γίνεται παρόντος τοῦ αἰτοῦντος. Εἰς τὴν διάσκεψιν ὅμως τῶν πραγματογνωμόνων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρευρίσκεται ὁ αἰτῶν.

Ἄρθρον 13.

Ὁ Γραμματεὺς συντάσσει τὸ πρακτικὸν τῆς πραγματογνωμοσύνης.

Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται αὐθημερὸν παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 14.

Τὸ πρακτικὸν τῆς πραγματογνωμοσύνης κατατίθεται εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, συνταξομένης παρὰ πόδας αὐτοῦ πράξεως καταθέσεως, ἥτις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Τὰ πρωτότυπα τῶν πρακτικῶν τούτων φυλάσσονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει δὲ παντὸς ἐνδιαφερομένου ἐκδίδονται ἀντίγραφα αὐτῶν κεκυρωμένα παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 15.

Οἱ διοριζόμενοι πραγματογνώμονες διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πραγματογνωμοσύνην δὲν δύνανται νὰ εἶναι συγγενεῖς μεταξύ των ἢ μετὰ τοῦ αἰτοῦντος μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, οὔτε ν' ἀποτελῶσι μέλη τῆς ἰδίας Ἑταιρείας, οὐδὲ νὰ ἔχωσιν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον συμφέρον ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς πραγματογνωμοσύνης. Ἐὰν μία τῶν ἄνω περιπτώσεων ὑπάρχῃ ὀφείλουσιν οἱ ἴδιοι οἱ πραγματογνώμονες νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξαίρεσίν των, ἄλλως ὑφίστανται τὰς ποινικὰς συνεπείας τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ νόμου 184, πρὸς δὲ διαγράφονται τοῦ καταλόγου τῶν πραγματογωμόνων, μὴ δυνάμενοι νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου πραγματογνώμονες ἐπὶ μίαν τετραετίαν. Περὶ τῆς διαγραφῆς τινὸς ἐκ τοῦ καταλόγου, τὸ Ἐπιμελητήριον εἰδοποιεῖ τὰ τακτικὰ Δικαστήρια τῆς περιφερείας του.

Ὁ αἰτῶν τὴν πραγματογνωμοσύνην δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν πραγματογνωμόνων δι' ἀποχρῶντα λόγον, ὑποβάλλων σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, εἰς οὗ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν ἐναπόκειται νὰ δεχθῇ τὴν αἴτησιν ἐξαιρέσεως ἢ οὔ.

Ἄρθρον 16.

Οὐδεὶς πραγματογνώμων δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὸν διορισμόν του, πλὴν ἐὰν συντρέχῃ ἀποχρῶν πρὸς τοῦτο λόγος. Οἱ ἀδικαιολογήτως ἀρνούμενοι, ὑφίστανται τὰς αὐτὰς ποινικὰς συνεπείας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 17.

Ἐάν τις ἐπιμένῃ εἰς τὴν μὴ ἀποδοχὴν τοῦ διορισμοῦ του ὡς πραγματογνώμονος, ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου, παραπέμπεται δὲ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Διαιτησιῶν Ἐπιτροπήν, ἥτις ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ προβαλλομένου λόγου ἐξαιρέσεως. Εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπιτροπὴν παραπέμπονται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ οἱ ἀποδεχθέντες τὸν διορισμόν των πραγματογνώμονες παρὰ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ ἄρθρου 15.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κρίνων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς

ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διαιτησιῶν περὶ τοῦ σκοπίμου τῆς ποινικῆς διώξεως, τοῦ εἰς παράβασιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὑποπέσαντος, ὑποβάλλει ἁρμοδίως τὴν σχετικὴν μήνυσιν.

Ἄρθρον 18.

Τὰ ἔξοδα, ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ πάσης ἐν γένει ἐπιστημονικῆς ἐργασίας πρὸς ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης βαρύνουσι τοὺς αἰτοῦντας ταύτην.

Ἄρθρον 19.

Τὰ δικαιώματα τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ ἑκάστης πραγματογνωμοσύνης ὁρίζονται 2 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὑπὸ πραγματογνωμοσύνην ἐμπορεύματος ἐλευθέρου ἐν τῇ ἀγορᾷ Πατρῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τούτου δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχ. διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τῆς ἀξίας ταύτης εἰσπράττεται 1)2 ο/ο.

Ἐλάχιστον ὅριον εἰσπραττομένων δικαιωμάτων εἶναι δραχμαὶ 300 καὶ μέγιστον 3.000.

Ἄρθρον 20.

Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνουσιν ὡς ἀποζημίωσιν παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχ. 100 δι' ἑκάστην πραγματογνωμοσύνην, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξέρχονται τῆς ἕδρας των καὶ δραχμὰς 300 ἐφ' ὅσον ἐξέρχονται ταύτης.

Ὁ Γραμματεὺς λαμβάνει ἀποζημίωσιν δραχμῶν 50 διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν καὶ δραχμὰς 150 διὰ τὴν δευτέραν.

Ἄρθρον 21.

Οἱ πραγματογνώμονες καὶ γραμματεῖς ἀποζημιοῦνται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ αἰτοῦντος τὴν πραγματογνωμοσύνην διὰ πᾶσαν τυχὸν δαπάνην, εἰς ἣν ἠθέλησαν ὑποβληθῇ πρὸς ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης (ὡς ὁδοιπορικὰ κλπ.).

Ἄρθρον 22.

Οἱ αἰτοῦντες τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν προσθέτων δικαιωμάτων δραχμῶν 800.

Ἄρθρον 23.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς τροποποιεῖται κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως 10 μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ εἰσηγήσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ληφθείσης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ

(6)

Περὶ χορηγήσεως δικαιώματος χρησιμοποιήσεως τῆς γηγενοῦς θερμότητος ὑπὸ τοῦ Γερ. Μεταξᾶ ἐπὶ χώρου κειμένου παρὰ τὸ χωρίον Ἀλμαντὰρ τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 5153 τῆς 18 Ἰουλίου ἐ. ἔ. περὶ χρησιμοποιήσεως τῆς γηγενοῦς θερμότητος καὶ τῶν παλλιρροιῶν πρὸς παραγωγὴν κινητηρίου δυνάμεως» καὶ τὰς ἀπὸ 4 καὶ 14 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 55924 καὶ 58643 αἰτήσεως τοῦ Γερασίμου Μεταξᾶ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1ον.

Εἰς τὸν ἀνωτέρω Γεράσιμον Μεταξᾶ παρέχεται τὸ ἀποκλειστικὸν καὶ διηνεκὲς δικαίωμα χρησιμοποιήσεως τῆς γηγενοῦς θερμότητος πρὸς παραγωγὴν κινητηρίου δυνάμεως ἐπὶ χώρου κειμένου παρὰ τὸ χωρίον Ἀλμαντὰρ τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης προσδιοριζομένου δὲ ἐν τῷ ὑποβληθέντι ἡμῖν ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. σχεδιαγράμματι τοῦ ἰδίου, διὰ κύκλου οὗτινος τὸ μὲν κέντρον κεῖται εἰς τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ Ναοῦ τοῦ χωρίου Ἀλμαντὰρ ἡ δὲ ἀκτὶς αὐτοῦ ἔχει μῆκος 3000 μέτρων.

Ἄρθρον 2ον.

Ἡ χρησιμοποίησις τῆς γηγενοῦς θερμότητος συμφώνως ταῖς αἰτήσεσι τοῦ Γερ. Μεταξᾶ γενήσεται διὰ διατρήσεως μέχρι τοῦ ἀναγκαίου βάθους μετὰ τῆς ἀναγκαίας σωληνώσεως πρὸς διοχέτευσιν τῆς θερμότητος εἰς τὰ μέρη ἐγκαταστάσεως, πρὸς παραγωγὴν κινητηρίου δυνάμεως καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι πᾶσα τροποποίησις ἢ συμπλήρωσις τοῦ τρόπου τούτου δέον ν' ἀνακοινωθῇ προηγουμένως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 3ον.

Ἐντὸς τῆς πρώτης πενταετίας ἀπὸ τῆς παροχῆς τοῦ κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον δικαιώματος ὁ ὑπὲρ οὗ τοῦτο Γεράσιμος Μεταξᾶς ὀφείλει ἵνα περιορίσῃ τὴν ὡς ἄνω ἐξέτασιν εἰς πέντε χιλιάδας τὸ πολὺ στρεμμάτων καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπ' αὐτῆς ἐγκατάστασιν κινητηρίου δυνάμεως τοὐλάχιστον πεντήκοντα, ἵππων διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς γηγενοῦς θερμότητος.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τινὸς τῶν ὡς ἄνω ὑποχρεώσεων, ἢ καὶ γενικῶς τῶν ὅρων τοῦ ἐν ἐπικεφαλίδι νόμου, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διατηρεῖ τὸ δικαίωμα εἴτε νὰ ἐπιβάλῃ τὸ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον πρόστιμον, εἴτε ν' ἀνακαλέσῃ τὸ προνόμιον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

(7)

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 31642 ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931-32», δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 52 (Τεῦχος Α') τῆς 26 Φεβρουαρίου Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιφέρεται ἡ ἑξῆς διόρθωσις.

Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν

Ἀντὶ τοῦ Κεφαλαίου 6 ἄρθρον 12, διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν Κεφ. 11 ἄρθρ. 12.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.